

ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Ογδόντα περίπου χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού ήταν κάποιος βασιλιάς Έλληνας ειδωολάτρης και μαθηματικός που λεγόταν **Πτολεμαίος**.

Αυτός ήθελε να **κάνει κάτι εξαιρετικό** που κανένας βασιλιάς δεν το είχε κάνει μέχρι τότε για να **μείνει το όνομά του αθάνατο**.

Ζήτησε από τους Εβραίους να του στείλουν τα **πέντε βιβλία που τους είχε παραδώσει ο Μωϋσής** και τα υπόλοιπα **δεκαεννέα βιβλία του εβραϊκού νόμου** και για να τους πείσει να τα στείλουν τους απείλησε ότι θα τους καταστρέψει.

Έτσι οι Εβραίοι αναγκάστηκαν να τα στείλουν. Επειδή όμως τα βιβλία ήταν γραμμένα στα **εβραϊκά** ο Πτολεμαίος ζήτησε από τους Εβραίους να του στείλουν **διδασκάλους για να τα εξηγήσουν στην ελληνική γλώσσα**.

Τότε οι Εβραίοι έστειλαν εβδομήντα διδασκάλους που ήξεραν και τις δύο γλώσσες, εβραϊκά και ελληνικά για να εξηγήσουν τα βιβλία. Ο Πτολεμαίος τους έβαλε σε **εβδομήντα δωμάτια μαζί με εβδομήντα Έλληνες διδασκάλους, από δύο σε κάθε δωμάτιο**, τον ένα Εβραίο και τον άλλο Έλληνα. Στη συνέχεια πρόσταξε να τους δίνουν βασιλικά φαγητά και να μη δουν ο ένας τον άλλο μέχρις ότου να μεταφράσουν τα βιβλία.

Όταν μετά από αρκετό καιρό τελείωσαν τη μετάφραση, τα βιβλία αυτά των **εβδομήντα ζευγών των διδασκάλων συμφωνούσαν σε όλα, κατά τρόπο θαυμαστό, χωρίς να έχουν μιλήσει καθόλου μεταξύ τους όσο χρόνο τα έγραφαν.**

Ανάμεσα σε αυτούς τους Εβραίους διδασκάλους ήταν και ο **Συμεών**, αυτός που μετά από πολλά χρόνια δέχθηκε τον Χριστό στην αγκαλιά του.

Καθώς επέστρεφαν οι διδάσκαλοι αυτοί στην πατρίδα τους, στο δρόμο μιλούσαν για το περιεχόμενο αυτών των βιβλίων, κι ο Συμεών είπε: **«Εγώ, ερμηνεύοντας τον προφήτη Ησαΐα, είδα να λέει ότι μία Παρθένος πρόκειται να γεννήσει υιό και θα τον ονομάσουν Εμμανουήλ που σημαίνει ο Θεός μαζί μας. Όμως πως είναι δυνατό παρθένος να γεννήσει ή πως είναι δυνατό Θεός να γεννηθεί; δεν πιστεύω να γίνει αυτό, ποτέ».** Τότε ξαφνικά δέχτηκε (χαστούκι) σαν ένα αόρατο χέρι να τον χτύπησε και μια φωνή ακούστηκε να του λέει: **«Και θα τον δεις τον Χριστό και θα τον πιάσεις με τα χέρια σου».**

Προχωρώντας οι διδάσκαλοι έφθασαν σε ένα **ποτάμι** και εκεί ο Συμεών **βγάζει το δαχτυλίδι του και το ρίχνει μέσα στο νερό λέγοντας: «Αν είναι αλήθεια όλα αυτά, τότε κι εγώ να βρω πάλι το δαχτυλίδι μου».** Το βράδυ αγόρασαν ψάρια από μια πόλη που ήταν κοντά στο ποτάμι για να φάνε και μέσα στο ψάρι που πήρε ο Συμεών να κόψει βρήκε το δαχτυλίδι του.

Τότε πια πίστεψε και από τότε περίμενε πότε να δει το Χριστό βρέφος για να τον πάρει στην αγκαλιά του.

Πάμε στα χρόνια όπου η Παναγία μας γέννησε τον Χριστό. Όπως έλεγε ο μωσαϊκός νόμος αν το **πρώτο παιδί που γεννούσε μία γυναίκα ήταν αγόρι, έπρεπε να αφιερωθεί στο Θεό.** Έπρεπε να παρουσιαστεί στο Ναό **σαράντα μέρες** μετά τη γέννησή του και να προσφερθεί θυσία στο Θεό ένα ζευγάρι τρυγόνια ή ένα ζευγάρι μικρά περιστέρια.

Έτσι λοιπόν σύμφωνα με το Νόμο η **Παναγία και ο Ιωσήφ πήραν τον Ιησού** σαράντα μέρες μετά τη γέννησή Του και τον έφεραν στα Ιεροσόλυμα, στο **Ναό του Σολομώντα**, για να τον αφιερώσουν στο Θεό και να προσφέρουν σαν δώρο θυσίας ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια.

Τότε ο γέροντας Ιερέας, ο δίκαιος **Συμεών**, σε ηλικία περίπου **110 χρονών**, που είχε λάβει από το **Πνεύμα το Άγιο** την πληροφορία ότι **δε θα πεθάνει προτού να δει το Σωτήρα του κόσμου**, τον Χριστό, βρέθηκε στο Ναό **οδηγημένος από το Άγιο Πνεύμα και Τον δέχτηκε στην αγκαλιά του.**

Ευχαρίστησε και δόξασε το Θεό λέγοντας: «Τώρα, Κύριε μπορείς να αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει ειρηνικά όπως του υποσχέθηκες, γιατί είδαν τα μάτια μου το έργο της σωτηρίας σου, δηλαδή το Χριστό που θα φέρει τη σωτηρία που Εσύ έχεις ετοιμάσει για όλους τους λαούς της γης.»

Τα λόγια που είπε ο Συμεών όταν είδε και πήρε στην αγκαλιά του το Χριστό είναι ο ύμνος που ακούμε να λέει ο ιερέας στο **τέλος κάθε Εσπερινού:**

«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον Σου, Δέσποτα, κατά τό ρῆμα Σου ἐν εἰρήνῃ. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν Σου, ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν. φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καί δόξαν λαοῦ Σου Ἰσραήλ».

Ο Συμεών ευλόγησε τον Ιωσήφ και την Μαρία που θαύμαζαν για τα λόγια που λέγονταν για τον παιδί και απευθυνόμενος στην Μαρία είπε λόγια **προφητικά**.

«Αυτός θα γίνει αιτία να καταστραφούν ή να σωθούν πολλοί Ισραηλίτες. Θα είναι σημείο αντιλεγόμενο, για να φανερωθούν οι πραγματικές διαθέσεις πολλών. όσο για σένα, ο πόνος για το παιδί σου θα διαπεράσει την καρδιά σου σαν δίκοπτο μαχαίρι.»

(Αυτά τα λόγια σήμαιναν πως όσοι δεν πιστέψουν στο Χριστό ως Σωτήρα του κόσμου θα χαθούν ενώ όσοι θα τον πιστέψουν αυτοί θα σωθούν και θα αναστηθούν. Και θα 'ναι αιτία να φανερωθούν ποιοί πραγματικά αγαπούν το Χριστό και ποιοί όχι. Και για την Παναγία προφήτεψε τον πόνο που θα ένιωθε όταν θ' αντίκριζε τον Υιό και Θεό της γυμνό πάνω στο Σταυρό κι έπειτα νεκρό στον τάφο. Και ο πόνος θα ήταν τόσο δυνατός σαν να τρυπούσε μαχαίρι την καρδιά της, παρόλο που ήξερε ότι ο Χριστός θα αναστηθεί.)

Στα Ιεροσόλυμα ζούσε και μία γυναίκα **που προφήτεψε και τη λέγανε Άννα**. Αυτή ήταν πολύ ηλικιωμένη. Έζησε επτά χρόνια με τον άνδρα της μετά το γάμο και τώρα χήρα, ηλικίας ογδόντα τεσσάρων χρόνων, δεν έφευγε από το Ναό, αλλά **λάτρευε το Θεό νύχτα και μέρα** με νηστείες και προσευχές. Εκείνη την ώρα (που η Παναγία έφερε το Χριστό στο Ναό) **παρουσιάστηκε και δοξολογούσε το Θεό και μιλούσε για το παιδί σε όλους όσους περίμεναν τη λύτρωση της Ιερουσαλήμ. [Βεβαίωνα κι εκείνη με το προφητικό της χάρισμα ότι το Βρέφος αυτό είναι ο Σωτήρας του Ισραήλ κι όλου του κόσμου.]**